

„Zasetý na dobrou půdu, to je ten, kdo Slovo slyší a rozumí mu; ten pak nese úrodu, jeden stonásobnou, druhý šedesátinásobnou, jiný třicetinásobnou.“

Matouš 13:23;

Ježíš mluvil k Židům hodně v podobenstvích a učedníci se ho ptali proč, neboť sami těm podobenstvím často nerozuměli. Ježíš jim odpověděl: „*Proto k nim mluvím v podobenstvích, protože hledíce nevidí a naslouchajíce neslyší ani nechápou. Naplňuje se na nich Izaiášovo proroctví, které říká: ‚Vskutku budete slyšet, a jistě nepochopíte, budete ustavičně hledět, a určitě nevidíte. Neboť srdce tohoto lidu ztuhnělo, ušima začali slyšet ztěžka a své oči zavřeli, aby očima neviděli a ušima neuslyšeli, srdcem nepochopili a neobrátili se, a já je neuzdravil.‘* Blahoslavené jsou vaše oči, že vidí, a vaše uši, že slyší.“

V podobenství „O rozsévači“ Ježíš popsal přirozený proces, který se v lidech odehrává, když uslyší slovo evangelia. Popsal čtyři základní situace:

1. „*Ke každému, kdo slyší slovo o království a nerozumí, přichází ten Zlý a uchvacuje to, co bylo zaseto v jeho srdci; to je ten, který byl zaset podél cesty.*“
2. „*Zasetý na skalnatá místa, to je ten, kdo Slovo slyší a hned je s radostí přijímá, nemá však v sobě kořen, ale je nestálý. Když pak nastane soužení nebo pronásledování pro Slovo, ihned odpadá.*“
3. „*Zasetý do trní, to je ten, kdo Slovo slyší, ale starost tohoto věku a svod bohatství Slovo dusí, a tak se stává neplodným.*“
4. „*Zasetý na dobrou půdu, to je ten, kdo Slovo slyší a rozumí mu; ten pak nese úrodu, jeden stonásobnou, druhý šedesátinásobnou, jiný třicetinásobnou.*“

Toto podobenství zakončuje Ježíš slovy: „*Kdo má uši k slyšení, ať poslouchá!*“ . Kdykoliv tohle Ježíš řekne, znamená to, že je v jeho slovech víc než se na první dojem zdá. V tomto případě jde o nesmírně důležité upozornění. První tři situace popisují nebezpečí plynoucí z neporozumění slova, nestálosti a neukotvenosti ve slově a nebezpečí plynoucí z přílišné starostlivosti o věci tohoto věku a touhy po majetku. Ten, kdo slovo slyší a rozumí mu, přinese vždy dobrou úrodu.

Podle vývoje, kterým prošli křesťanské národy je dnešní situace v něčem podobná době na začátku. Jako tehdy i dnes skuteční křesťané žijí a působí v cizím, až někdy nepřátelském prostředí. Držet se Božích měřítek je čím dál obtížnější. Pro ty kdo nerozumí slovu a neví, co se dnes opravdu děje a nechávají se vyčerpávat přílišnými starostmi o věci tohoto věku nebo touhou po bohatství. Rozdíl od doby před dvěma tisíci lety je v tom, že tehdy bylo křesťanství na začátku a byla před ním dlouhá neznámá cesta. Dnes je křesťanský věk blízko příchodu Božího království, které ho nahradí. Můžeme čerpat z historické zkušenosti našich předků.

Dokud míra nespravedlnosti panovníků a hlavně církve nepřekročila určitou mez, nenastaly reformační bouře a i feudálové z větší části respektovali Boha a jeho přirozený řád, nebyl ani prostor pro otevřený útok na Boží autoritu a jeho řád. Církev nese velký podíl odpovědnosti na tomto vývoji. Nicméně hlavním viníkem je ten Zlý, o němž Ježíš mluví v podobenství. Je to Boží nepřítel, který celou dobu usilovně a trpělivě pracuje na podněcování ke vzpouře proti Bohu a jeho Pomazanému. Přípravuje, dnes už otevřeně, cestu k příchodu toho Bezzákonného, o němž mluví apoštol Pavel v 2Tesalonickém ve druhé kapitole. Myslíme si, že většina vlád, která podporuje zpochybňování Božího přirozeného řádu, ani neví, proč jsou tlačeni k takovému jednání. Vědí to jen skuteční mocní, služebníci toho Zlého.

Nic z toho, co se dnes děje není náhoda. V Bibli je to všechno popsáno, takže nejde o konspirační teorii, ale o naplňování biblických proroctví. Bohužel, žijeme pod velkým vlivem médií, která odvádí pozornost od podstaty a příčiny dnešních problémů, od naděje na záchranu a Boha. Relativizuje, či zpochybňuje

jeho přirozený řád podporu zvrácených ideologií a chování. Je to součást útoku na Boží autoritu. Ten teprve přijde.

Než k tomu dojde, můžeme se zamyslet nad tímto Ježíšovým podobenstvím a zkusit si sám sebe v duchu správně zařadit do které ze čtyř skupin asi náležím. Závisí na tom tvá budoucnost, protože naděje, kterou Ježíš se svým poselstvím a obětí přinesl je nadějí, která neumírá a nezaniká ani když zemřeme (Zjevení 20:11-15).